Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

13 päivänä joulukuuta 2012*

Asetus (EY) N:o 1896/2006 — Eurooppalainen maksamismääräysmenettely — Maksamismääräyshakemus, joka ei täytä kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä muotovaatimuksia — Niiden vaatimusten tyhjentävyys, jotka hakemuksen on täytettävä — Mahdollisuus vaatia pääoman maksamispäivään saakka kertynyttä korkoa

Asiassa C-215/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Sąd Okręgowy we Wrocławiu (Puola) on esittänyt 11.4.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 9.5.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Iwona Szyrocka

vastaan

SiGer Technologie GmbH,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano sekä tuomarit M. Ilešič (esittelevä tuomari), E. Levits, J.-J. Kasel ja M. Safjan,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Sztranc-Sławiczek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 18.4.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Puolan hallitus, asiamiehinään M. Szpunar, M. Arciszewski ja B. Czech,

— Itävallan hallitus, asiamiehenään C. Pesendorfer,

— Portugalin hallitus, asiamiehenään L. Fernandes,

— Suomen hallitus, asiamiehenään M. Pere,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään S. Ossowski,

— Euroopan komissio, asiamiehinään A.-M. Rouchaud-Joët ja K. Herrmann,

* Oikeudenkäyntikieli: puola.

kuultuaan julkisasiamiehen 28.6.2012 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 (EUVL L 399, s. 1) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty eurooppalaisessa maksamismääräysmenettelyssä, jonka Iwona Szyrocka, joka asuu Puolassa, on pannut vireille SiGer Technologie GmbH:ta, jonka kotipaikka on Saksassa, vastaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1896/2006

3 Asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan 8, 9, 10 ja 11 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(8) Tämä aiheuttaa esteitä tehokkaan oikeussuojan saamiselle valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla, koska velkojien käytettävissä olevat menettelyt ovat eri jäsenvaltioissa tehokkuudeltaan erilaisia, minkä vuoksi on tarpeen antaa yhteisön lainsäädäntöä, joka takaa velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa.

(9) Tämän asetuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevien valtion rajat ylittävien asioiden käsittelyä ja vähentää siitä aiheutuvia kustannuksia ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely – –.

(10) Tällä asetuksella käyttöön otetun menettelyn olisi oltava valinnainen lisäkeino kantajalle, jolla on edelleen täysi mahdollisuus käyttää kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä. Tällä asetuksella ei näin ollen korvata eikä yhdenmukaisteta nykyisiä kansallisen lainsäädännön mukaisia riitauttamattomien vaateiden perintämenettelyjä.

(11) Menettelyn olisi perustuttava mahdollisimman pitkälle vakiolomakkeiden käyttöön tietojen toimittamisessa tuomioistuinten ja asianosaisten kesken, jotta menettelyn hallinnointia voidaan helpottaa ja mahdollistaa automaattinen tietojenkäsittely.”

4 Mainitun asetuksen johdanto-osan 16 perustelukappaleen mukaan ”tuomioistuimen olisi tutkittava hakemus sekä toimivaltakysymys ja todisteiden kuvaus hakemuslomakkeessa esitettyjen tietojen pohjalta. Näin tuomioistuin voi tutkia alustavasti, onko vaatimus perusteltu ja muun muassa hylätä vaatimukset, jotka ovat selvästi perusteettomia ja hakemukset, joita ei voida ottaa tutkittavaksi”.

5 Asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan 29 perustelukappaleen mukaan mainitun asetuksen tavoitteena on ”yhtenäisen, nopean ja tehokkaan riidattomien saatavien perintää koskevan Euroopan unionin laajuisen menettelyn säätämi[nen]”.

6 Asetuksen N:o 1896/2006 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen tarkoituksena on

a) yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikuluja riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevissa valtion rajat ylittävissä asioissa ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely;

– –”

7 Asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään.– –”

8 Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa valtion rajat ylittävällä asialla tarkoitetaan asiaa, jossa vähintään yhdellä asianosaisella on kotipaikka tai vakituinen asuinpaikka muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu.”

9 Saman asetuksen 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Eurooppalainen maksamismääräysmenettely otetaan käyttöön sellaisten tietyn suuruisten rahamääräisten saatavien perimistä varten, jotka ovat erääntyneet siihen mennessä, kun eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään.”

10 Asetuksen N:o 1896/2006 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuomioistuimen toimivalta tätä asetusta sovellettaessa määritetään asiaa koskevien yhteisön oikeussäännösten – – mukaisesti.”

11 Asetuksen 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus on tehtävä liitteessä I olevalla vakiolomakkeella A.

2. Hakemuksessa on mainittava:

a) asianosaisten ja tarvittaessa heidän edustajiensa samoin kuin sen tuomioistuimen, jolle hakemus tehdään, nimet ja osoitteet;

b) vaatimuksen määrä, mukaan lukien sen pääoma ja mahdollinen korko, sopimussakko sekä kulut;

c) jos vaatimukselle pyydetään korkoa, korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan, paitsi jos pääomaan lisätään lakisääteinen korko määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön nojalla ilman eri pyyntöä;

d) vaatimuksen peruste, mukaan luettuna kuvaus vaatimuksen sekä mahdollisen koron perusteena olevista seikoista;

e) kuvaus vaatimuksen perusteeksi esitettävästä näytöstä;

f) tuomioistuimen toimivallan peruste;

ja

g) asian 3 artiklassa tarkoitettu valtion rajat ylittävä luonne.

3. Kantajan on ilmoitettava hakemuksessaan, että annetut tiedot ovat hänen parhaan tietonsa ja ymmärryksensä mukaan oikeat ja että hän on tietoinen siitä, että tahallinen väärien tietojen antaminen saattaa johtaa määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin seuraamuksiin.

4. Kantaja voi hakemuksen lisäyksessä ilmoittaa tuomioistuimelle vastustavansa asian siirtämistä – – tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn siinä tapauksessa, että vastaaja vastustaa maksamismääräystä. Tämä ei estä kantajaa ilmoittamasta tästä tuomioistuimelle myöhemmin, kunhan ilmoitus tehdään ennen määräyksen antamista.

5. Hakemus on tehtävä paperimuodossa tai käyttäen muita määräyksen antavan jäsenvaltion hyväksymiä ja määräyksen antavan tuomioistuimen käytettävissä olevia viestintävälineitä, myös sähköisiä.

6. Kantajan tai tarvittaessa hänen edustajansa on allekirjoitettava hakemus. – –”

12 Asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuomioistuimen on hylättävä hakemus, jos

a) edellä 2, 3, 4, 6 ja 7 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty;

– –”

13 Saman asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vastaajalle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava hänellä olevasta mahdollisuudesta joko

a) maksaa määräyksessä ilmoitettu määrä kantajalle;

– –”

14 Asetuksen N:o 1896/2006 25 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä ja sitä koskevan vastineen vuoksi jäsenvaltiossa aloitetusta tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä aiheutuvat yhteenlasketut oikeudenkäyntimaksut eivät saa olla suuremmat kuin ne oikeudenkäyntimaksut, jotka aiheutuvat tavanomaisesta riita-asiain käsittelystä, jota ei ole edeltänyt eurooppalainen maksamismääräysmenettely kyseisessä jäsenvaltiossa.

2. Tässä asetuksessa oikeudenkäyntimaksut muodostuvat tuomioistuimelle suoritettavista maksuista ja kuluista, joiden määrät on vahvistettu kansallisessa lainsäädännössä.”

15 Asetuksen 26 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Kaikkiin prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä tässä asetuksessa, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.”

16 Mainitun asetuksen liitteessä I on lomake A, jonka otsikko on ”Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemus”.

17 Saman asetuksen liitteessä I olevien ohjeiden, joiden otsikko on ”Hakemuksen täyttöohjeet”, 7 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Korko. Jos korkoa vaaditaan, tämä on eriteltävä kunkin – – vaatimuksen osalta lomakkeessa olevien koodien mukaisesti. – – Jos korkoa haetaan tuomioistuimen päätöksen antamiseen saakka, viimeinen kohta [saakka] jätetään tyhjäksi. – –”

18 Lomake E eurooppalaisen maksamismääräyksen saamiseksi sisältyy asetuksen N:o 1896/2006 liitteeseen V.

Puolan oikeus

19 Siviiliprosessilain 187 §:n 1 momentin mukaan varallisuusoikeudellisissa asioissa hakemuksessa on ilmoitettava riidan kohteen arvo, jollei riidan kohteena ole ilmoitettu rahasumma.

20 Siviiliprosessilain 130 §:n 1 momentissa määritetään muotovirheitä sisältävän hakemuksen jättämisen seuraukset. Kyseisen säännöksen mukaan tuomioistuin kehottaa pääsääntöisesti hakijaa korjaamaan hakemuksen, täydentämään sitä tai maksamaan siihen liittyvät kulut yhden viikon kuluessa sillä uhalla, että asiakirja palautetaan.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

21 Puolassa asuva Szyrocka jätti 23.2.2011 ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle hakemuksen eurooppalaisen maksamismääräyksen antamiseksi SiGer Technologie GmbH:lle, jonka kotipaikka on Tangermündessa (Saksa).

22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin totesi mainittua hakemusta tutkiessaan, ettei se täyttänyt eräitä Puolan oikeudessa säädettyjä muotovaatimuksia ja ettei siinä etenkään täsmennetty, kuten Puolan oikeudessa edellytetään, riidan kohteen arvoa Puolan rahayksikössä, minkä perusteella olisi mahdollista laskea oikeudenkäyntimaksu. Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee, että Szyrocka on ilmoittanut eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa hakemuslomakkeessa pääoman suuruuden euroina. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa lisäksi, että Szyrocka on kyseisessä lomakkeessa todennut vaativansa korkojen maksamista tietystä päivästä pääoman maksamispäivään saakka.

23 Sąd Okręgowy we Wrocławiu päätti näin ollen lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [asetuksen N:o 1896/2006] 7 artiklaa tulkittava siten, että

a) siinä säädetään tyhjentävästi kaikista vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tulisi täyttää, vai siten, että

b) siinä säädetään ainoastaan tällaista hakemusta koskevista vähimmäisvaatimuksista, ja tässä säännöksessä mainitsemattomien muotovaatimuksien osalta sovelletaan kansallista lainsäädäntöä?

2) Mikäli [ensimmäisen] kysymykse[n] [b kohtaan] vastataan myöntävästi, vaaditaanko hakemuksen muodollisten puutteiden täydentämistä kansallisen lainsäädännön mukaisesti, kuten asetuksen 26 artiklassa säädetään, vai sovelletaanko asetuksen 9 artiklaa tilanteessa, jossa hakemus ei täytä jäsenvaltion lainsäädännön muotovaatimuksia (esimerkiksi kun hakemukseen ei ole liitetty vastapuolelle tarkoitettua jäljennöstä tai riidan kohteen arvoa ei ole ilmoitettu)?

3) Onko asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa tulkittava siten, että siinä mainitut rahamääräisen saatavan tunnusmerkit eli tietyn suuruinen summa ja vaatimuksen erääntyminen siihen mennessä, kun eurooppalainen maksamismääräystä koskeva hakemus tehdään, viittaavat ainoastaan pääomaan vai viittaavatko ne myös viivästyskoron maksamista koskevaan vaatimukseen?

4) Onko asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan oikea tulkinta se, että sellaisessa tapauksessa, jossa määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännössä ei säädetä automaattisesta koron lisäämisestä pääomaan, haettaessa eurooppalaista maksamismääräystä voidaan pääoman lisäksi vaatia maksettavaksi

   a) kaikki korot, mukaan lukien niin kutsutut avoimet korot (jotka lasketaan tarkasti määritellystä erääntymispäivästä alkaen määrittelemättömään maksunsuorituspäivään saakka, esimerkiksi ’20.3.2011 alkaen maksupäivään saakka’)

   b) ainoastaan tarkasti määritellyn erääntymispäivän ja hakemuksen jättöpäivän tai maksamismääräyksen antamispäivän välisenä aikana kertyneet korot

   c) vain tarkasti määritellyn erääntymispäivän ja hakemuksen jättöpäivän välisenä aikana kertyneet korot?

5) Mikäli [neljännen] kysymykse[n] [a kohtaan] vastataan myöntävästi, miten asetuksen N:o 1896/2006 mukaisesti on laadittava korkoja koskeva päätös maksamismääräyksessä?

6) Mikäli [neljännen] kysymykse[n] [b kohtaan] vastataan myöntävästi, kuka ilmoittaa koron määrän, hakija vai tuomioistuin viran puolesta?

7) Mikäli [neljännen] kysymykse[n] [c kohtaan] vastataan myöntävästi, onko hakijan ilmoitettava hakemuksessaan korkojen määrä?

8) Mikäli hakija ei laske hakemuksen jättämispäivään asti kertyneiden korkojen määrää, onko tuomioistuimen laskettava korot viran puolesta vai onko tuomioistuimen pyydettävä osapuolta täydentämään hakemustaan asetuksen N:o 1896/2006 9 artiklan mukaisesti?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään, onko asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklaa tulkittava siten, että siinä säädetään tyhjentävästi niistä vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä, vai säädetäänkö siinä ainoastaan kyseistä hakemusta koskevista vähimmäisvaatimuksista siten, että kansallisessa oikeudessa säädetään kaikista muista muotovaatimuksista, joita kyseisessä säännöksessä ei ole vahvistettu.

25 Tähän kysymykseen vastaamiseksi on viitattava asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan sanamuotoon sekä kyseisen asetuksen systematiikkaan ja tarkoitukseen.

26 Aluksi on huomautettava, että asetuksen 7 artikla sisältää joukon eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen sisältöä ja muotoa koskevia vaatimuksia. Siinä säädetään siten muun muassa edellytyksestä, jonka mukaan tällainen hakemus tehdään vakiolomakkeella, hakemuksen osatekijöistä, hakijan ilmoituksesta, jonka mukaan hakemuksessa annetut tiedot ovat oikeat, hakijalla olevasta mahdollisuudesta vastustaa asian siirtämistä tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn ja mainitun hakemuksen allekirjoittamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

27 On todettava, ettei mainitun artiklan sanamuodossa ole mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että jäsenvaltiot ovat vapaita asettamaan eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen osalta niiden kansallisessa oikeudessa säädettyjä lisävaatimuksia.

28 Kuten asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan 2 kohdan c alakohdasta sekä 3, 5 ja 6 kohdasta selkeästi seuraa, silloin kun jäsenvaltiot voivat kyseisen säännöksen mukaan säännellä kansallisessa oikeudessaan tiettyjä niihin vaatimuksiin liittyviä erityisiä seikkoja, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä, siinä säädetään siitä nimenomaisesti. Kyseiseen artiklaan ei sitä vastoin sisälly mitään muuta nimenomaista tai implisiittistä viittausta, jolla sallittaisiin yleisesti jäsenvaltioiden kansallisessa oikeudessa säädettyjen lisävaatimusten asettaminen.

29 Tämän jälkeen on todettava, että kyseinen sanamuodon mukainen tulkinta saa tukea asetuksen N:o 1896/2006 systematiikasta. Tässä yhteydessä on korostettava yhtäältä, kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 16 perustelukappaleesta ilmenee, että asiaa käsittelevä tuomioistuin saa tutkia eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen ainoastaan siihen sisältyvien tietojen pohjalta. Toisaalta myöskään mainitun asetuksen 2–4 ja 6 artiklassa, joissa täsmennetään eurooppalaisen maksamismääräyksen antamiseen sovellettavia tiettyjä edellytyksiä, ei säädetä mahdollisuudesta asettaa lisäedellytyksiä jäsenvaltioiden kansallisen oikeuden nojalla. Lisäksi saman asetuksen 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan pelkästään kyseisen asetuksen 2–4, 6 ja 7 artiklassa vahvistettujen edellytysten noudattamatta jättäminen johtaa eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen hylkäämiseen.

30 Lopuksi on huomautettava, kuten asetuksen N:o 1896/2006 1 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmenee, että asetuksen tarkoituksena on muun muassa yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikuluja riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevissa valtion rajat ylittävissä asioissa. Kuten mainitun asetuksen johdanto-osan 8, 10 ja 29 perustelukappaleessa todetaan, vaikka asetuksella ei korvata eikä yhdenmukaisteta nykyisiä kansallisia riitauttamattomien vaateiden perintämenettelyjä, sillä otetaan kuitenkin kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi käyttöön tällaisten vaateiden yhtenäinen perimiskeino takaamalla velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla unionissa.

31 Mainittu tavoite saatettaisiin kuitenkin kyseenalaiseksi, jos jäsenvaltiot voisivat kansallisessa lainsäädännössään säätää yleisesti sellaisista lisävaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä. Tällaiset vaatimukset eivät näet johtaisi ainoastaan siihen, että eri jäsenvaltioissa vahvistetaan hakemuksen osalta erilaisia edellytyksiä, vaan myös siihen, että eurooppalainen maksamismääräysmenettely on entistä monimutkaisempi, pitkäkestoisempi ja kalliimpi.

32 Asetuksen N:o 1896/2006 tavoitteen saavuttaminen taataan siis pelkästään tulkinnalla, jonka mukaan mainitun asetuksen 7 artiklassa säädetään tyhjentävästi niistä vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä.

33 Erityisesti siitä kysymyksestä, voiko kansallinen tuomioistuin kehottaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa hakijaa täydentämään eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa hakemusta siten, että siinä ilmoitetaan riidan kohteen arvo Puolan rahayksikkönä, jotta oikeudenkäyntimaksun määrä olisi mahdollista laskea, on todettava, että kansallinen tuomioistuin voi tässä tarkoituksessa tukeutua asetuksen N:o 1896/2006 25 artiklan 2 kohtaan, jonka mukaan oikeudenkäyntimaksun määrä vahvistetaan kansallisen oikeuden mukaisesti.

34 Tästä on huomautettava, että koska riidattomien saatavien kansallisia perintämenetelmiä ei ole yhdenmukaistettu, jäsenvaltioiden asiana on säätää sisäisessä oikeusjärjestyksessään oikeudenkäyntimaksun määrän vahvistamista koskevista menettelysäännöistä jäsenvaltioiden menettelyllisen autonomian periaatteen nojalla, jollei mainitun asetuksen 25 artiklassa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu. Nämä säännöt eivät kuitenkaan saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka

koskevat samankaltaisia jäsenvaltion kansallisen oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita (vastaavuusperiaate), eikä niillä saa tehdä unionin oikeudessa tunnustettujen oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi (tehokkuusperiaate) (ks. vastaavasti asia C-618/10, Banco Español de Crédito, tuomio 14.6.2012, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Tästä ilmenee, että kansallinen tuomioistuin voi lähtökohtaisesti hankkia edelleen tietoja riidan kohteen arvosta sen kansallisessa oikeudessa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, kunhan oikeudenkäyntimaksun määrittämiseen liittyvät prosessuaaliset vaatimukset eivät johda eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn kohtuuttomaan pitkittymiseen eivätkä tällaista määräystä koskevan hakemuksen hylkäämiseen.

36 Ensimmäiseen kysymykseen on siis vastattava, että asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklaa on tulkittava siten, että siinä säädetään tyhjentävästi niistä vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä. Kansallinen tuomioistuin voi mainitun asetuksen 25 artiklan nojalla – ja jollei kyseisessä artiklassa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu – määrittää edelleen oikeudenkäyntimaksun määrän sen kansallisessa oikeudessa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, kunhan kyseiset säännöt eivät ole epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion kansallisen oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita, eivätkä ne ole sellaisia, että unionin oikeudessa tunnustettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa.

Toinen kysymys

37 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Kolmas ja neljäs kysymys

38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kolmannella ja neljännellä kysymyksellään lähinnä sitä, onko asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että hakija voi eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen yhteydessä vaatia korkoa koron erääntymispäivän ja pääoman maksamispäivän väliseltä ajalta.

39 Alustavasti on huomautettava, että asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklan mukaan niiden rahamääräisten saatavien, joita vaaditaan perittäviksi eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn yhteydessä, on oltava tietyn suuruisia ja erääntyneitä, kun taas mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, että jos saatavalle vaaditaan korkoa, maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan.

40 Yhtäältä siitä, onko eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn yhteydessä vaaditun koron oltava asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklassa tarkoitetulla tavalla tietyn suuruinen ja erääntynyt, on todettava, ettei kyseisen artiklan sanamuodon mukainen tulkinta anna tästä mitään täsmällistä tietoa, kun otetaan huomioon etenkin se, että tuossa säännöksessä viitataan yleisesti ”rahamääräisiin saataviin”, joita voidaan vaatia perittäviksi eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn yhteydessä.

41 On kuitenkin korostettava, että siitä asiayhteydestä, johon kyseinen säännös kuuluu, ja etenkin sen tulkinnasta yhdessä mainitun asetuksen 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan kanssa ilmenee, että siihen sisältyviä saatavan tiettyä suuruutta ja erääntymistä koskevia edellytyksiä ei sovelleta korkoihin.

42 Kuten Euroopan komissio perustellusti huomauttaa, missään asetuksen N:o 1896/2006 säännöksessä ei näet edellytetä, että hakija ilmoittaa eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa hakemuksessaan korkojen täsmällisen määrän. Erityisesti on todettava kyseisen asetuksen 7 artiklan 2 kohdan c

alakohdassa säädettävän siinä tapauksessa, että vaatimukselle pyydetään korkoa, yksinomaan, että hakemuksessa on mainittava korkokanta ja aika, jolta kyseistä korkoa vaaditaan, mitä kuvastaa lisäksi mainitun asetuksen liitteeseen I sisältyvä eurooppalaista maksamismääräystä koskeva hakemuslomake.

43 Toisaalta siitä, estääkö mainittu 7 artiklan 2 kohdan c alakohta vaatimasta korkoa koron erääntymispäivän ja pääoman maksamispäivän väliseltä ajalta, on huomautettava, että kyseisessä säännöksessä ei edellytetä ilmoittamaan koron määrää maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa, eikä siinä täsmennetä myöskään päivää, johon saakka kyseistä korkoa voidaan vaatia.

44 Tässä tilanteessa mainittua säännöstä on tulkittava etenkin sen asetuksen N:o 1896/2006 tavoitteen valossa, jona on – kuten tämän tuomion 30 kohdassa on todettu – ottaa käyttöön yksinkertainen, nopea ja tehokas riidattomien rahamääräisten saatavien perintämenettely ja tämän lisäksi myös vähentää tällaiseen menettelyyn liittyviä kuluja.

45 Tästä on korostettava, että sellainen asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta, jonka johdosta hakijalla ei olisi mahdollisuutta vaatia päävelan maksamispäivään saakka kertynyttä korkoa, ei olisi mainitun tavoitteen mukainen. Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 66 kohdassa näet huomauttanut, jos korkovaatimus olisi rajattava koskemaan vain eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen tekemispäivään tai tällaisen määräyksen antamispäivään mennessä kertynyttä korkoa, hakija voisi saada pääoman maksamispäivään asti kertyneen koron kokonaisuudessaan ainoastaan esittämällä useita peräkkäisiä hakemuksia eli alkuperäisen hakemuksen pääoman ja erääntyneen koron osalta ja tämän jälkeen hakemuksen, jossa vaaditaan jäljellä olevan koron maksamista alkuperäisen hakemuksen tekemisestä tai maksamismääräyksen antamisesta pääoman maksamiseen saakka.

46 On siis todettava, että sellainen asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan 2 kohdan c alakohdan tulkinta, jonka mukaan pääoman maksamispäivään saakka kertynyttä korkoa ei ole mahdollista vaatia, saattaisi pidentää ja monimutkaistaa eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä ja lisätä siihen liittyviä kustannuksia.

47 Tällainen tulkinta olisi lisäksi omiaan saamaan hakijan luopumaan panemasta vireille eurooppalaista maksamismääräysmenettelyä ja rohkaisemaan häntä turvautumaan pikemminkin kansallisiin menettelyihin, joiden avulla hän voi saada korot kokonaisuudessaan. Vaikka on totta, kuten asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan kymmenennessä perustelukappaleessa todetaan, että kyseisellä asetuksella käyttöön otettu menettely on vain valinnainen lisäkeino kansallisessa oikeudessa säädettyihin keinoihin nähden, velkojien on kuitenkin voitava vedota kyseisessä menettelyssä samoihin oikeuksiin kuin kansallisissa menettelyissä, jotta se muodostaisi todellisen vaihtoehdon velkojille.

48 Asetuksen N:o 1896/2006 4 artikla ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohta eivät siis ole esteenä sille, että hakija vaatii eurooppalaisen maksamismääräyksen yhteydessä pääoman maksamispäivään saakka kertynyttä korkoa.

49 Kyseistä tulkintaa ei myöskään kyseenalaisteta Portugalin hallituksen ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen esittämillä väitteillä sellaisen kyseisiä säännöksiä koskevan tulkinnan puolesta, jonka mukaan korkoa ei voida vaatia maksamismääräyksen antamisen jälkeiseltä ajanjaksolta.

50 Toisin kuin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus väittää, se, että asetuksen N:o 1896/2006 liitteessä I olevien ohjeiden, jotka koskevat eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuslomakkeen täyttämistapaa, 7 kohdassa mainitaan ainoastaan mahdollisuus vaatia korkoa, joka on kertynyt tällaisesta hakemuksesta tehdyn tuomioistuimen päätöksen antamiseen saakka, ei näet voi merkitä sitä, ettei hakijalla olisi enää mahdollisuutta vaatia myös kyseisen päivän jälkeen kertynyttä korkoa. Kyseiset ohjeet ovat – vaikka niitä voidaankin epäilemättä käyttää apuna mainittua asetusta tulkittaessa – näet vain viitteelliset eivätkä ne kata tyhjentävästi kaikkia niitä tilanteita, joita käytännössä saattaisi ilmetä, kuten julkiasiamies on ratkaisuehdotuksensa 86 kohdassa huomauttanut.

51 Portugalin hallituksen asetuksen N:o 1896/2006 12 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta esittämästä väitteestä on lisäksi todettava, että kyseisessä säännöksessä säädetään, että vastapuolelle on eurooppalaisessa maksamismääräyksessä ilmoitettava määrä, joka hänen on maksettava hakijalle. Vastapuolelle ilmoitetaan kuitenkin kyseinen määrä paitsi silloin, kun pääoman ja koron lopullinen määrä sisältyy eurooppalaiseen maksamismääräykseen, myös tilanteessa, jossa kyseisessä määräyksessä ilmoitetaan päävelan määrä, korkokanta ja aika, jolta kyseisiä korkoja vaaditaan. Mainitun säännöksen tulkinta, jonka mukaan hakija ei voi vaatia pääoman maksamiseen saakka kertynyttä korkoa, olisi edellä tämän tuomion 44–46 kohdassa esitetyistä syistä lisäksi ristiriidassa asetuksen tavoitteen kanssa.

52 On vielä todettava, etteivät asetuksen N:o 1896/2006 säännökset voi sinänsä muodostaa oikeudellista perustaa kyseisen saatavan maksamispäivään saakka kertyneiden korkojen vaatimiselle, jollei sille ole pohjaa hakijan ja vastapuolen oikeudellista suhdetta sääntelevässä oikeudessa. Kun asetuksella N:o 1896/2006 säännellään ainoastaan maksamismääräysmekanismiin liittyviä prosessuaalisia näkökohtia, kaikkia aineellisen oikeuden alaan kuuluvia kysymyksiä, mukaan lukien kysymystä siitä, minkätyyppisiä korkoja kyseisen menettelyn yhteydessä voidaan vaatia, säännellään puolestaan lähtökohtaisesti edelleen siinä oikeudessa, jota sovelletaan kyseisen saatavan perustana olevaan osapuolten väliseen suhteeseen.

53 Kaikista edellä esitetyistä seikoista seuraa, että kolmanteen ja neljänteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että hakija vaatii eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen yhteydessä korkoa koron erääntymispäivän ja pääoman maksamispäivän väliseltä ajalta.

Viides kysymys

54 Viidennellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä sitä tapaa, jolla asetuksen N:o 1896/2006 liitteeseen V sisältyvä eurooppalaista maksamismääräystä koskeva lomake on täytettävä, jos vastapuoli on määrätty maksamaan hakijalle pääoman maksamispäivään saakka kertyneen koron.

55 Aluksi on täsmennettävä, että mainitussa lomakkeessa on vaakasuora viiva, jonka otsikko on ”Korko (alkaen)” ja joka on jaettu kolmeen pystysuoraan sarakkeeseen, joiden otsikkoja ovat ”Rahayksikkö”, ”Määrä” ja ”Päivämäärä (pv/kk/vuosi)”.

56 Tässä yhteydessä on huomautettava, kuten asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan 11 perustelukappaleesta ilmenee, että eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn olisi perustuttava mahdollisimman pitkälle vakiolomakkeiden käyttöön, jotta menettelyn hallinnointia voidaan helpottaa ja mahdollistaa automaattinen tietojenkäsittely.

57 Koska lomakkeet perustuvat kuitenkin kaikkein tyypillisimpiin tilanteisiin, joita käytännössä saattaa ilmetä, on todettava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa, joissa eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa lomakkeessa ei nimenomaisesti todeta mahdollisuudesta ilmoittaa, että vastapuolen on maksettava hakijalle pääoman maksamispäivään saakka kertynyt korko, mainitun lomakkeen sisältöä on mukautettava asian erityisiin olosuhteisiin siten, että tuomioistuin voi tehdä tällaisen päätöksen.

58 Eurooppalaista maksamismääräystä koskeva lomake on siis täytettävä siten, että vastapuoli voi yhtäältä erottaa täydellä varmuudella päätöksen, jonka nojalla hänen on maksettava hakijalle pääoman maksamispäivään saakka kertynyt korko, ja toisaalta yksilöidä selkeästi korkokannan ja päivän, josta alkaen kyseistä korkoa vaaditaan. Kunhan näitä vaatimuksia noudatetaan, kansallinen tuomioistuin voi määrittää ne konkreettiset yksityiskohdat, jotka koskevat mainitun lomakkeen täyttämistapaa.

59 Kansallinen tuomioistuin voi esimerkiksi ilmoittaa eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa lomakkeessa rahayksikön tähän tarkoitukseen varatussa sarakkeessa ja korkokannan sarakkeessa, jonka otsikko on ”Määrä”, sekä täsmentää sarakkeessa ”Päivämäärä (pv/kk/vuosi)”, että vastapuolen on maksettava korkoa tietystä päivästä alkaen pääoman maksamispäivään saakka.

60 Viidenteen kysymykseen on siis vastattava, että silloin, kun vastapuoli on määrätty maksamaan hakijalle pääoman maksamispäivään saakka kertynyt korko, kansallinen tuomioistuin voi edelleen päättää konkreettisista yksityiskohdista asetuksen N:o 1896/2006 liitteeseen V sisältyvän eurooppalaista maksamismääräystä koskevan lomakkeen täyttämiseksi, kunhan vastapuoli voi näin täytetyn lomakkeen perusteella yhtäältä erottaa täydellä varmuudella päätöksen, jonka nojalla hänen on maksettava pääoman maksamispäivään saakka kertynyt korko, ja toisaalta yksilöidä selkeästi korkokannan ja päivän, josta alkaen näitä korkoja vaaditaan.

Kuudes, seitsemäs ja kahdeksas kysymys

61 Kun otetaan huomioon kolmanteen ja neljänteen kysymykseen annettu vastaus, muihin kysymyksiin ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

62 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 7 artiklaa on tulkittava siten, että siinä säädetään tyhjentävästi niistä vaatimuksista, jotka eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen on täytettävä.

Kansallinen tuomioistuin voi mainitun asetuksen 25 artiklan nojalla – ja jollei kyseisessä artiklassa vahvistetuista edellytyksistä muuta johdu – määrittää edelleen oikeudenkäyntimaksun määrän sen kansallisessa oikeudessa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaan, kunhan kyseiset säännöt eivät ole epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion kansallisen oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita, eivätkä ne ole sellaisia, että unionin oikeudessa tunnustettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa.

2) Asetuksen N:o 1896/2006 4 artiklaa ja 7 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että hakija vaatii eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen yhteydessä korkoa koron erääntymispäivän ja pääoman maksamispäivän väliseltä ajalta.

3) Silloin, kun vastapuoli on määrätty maksamaan hakijalle pääoman maksamispäivään saakka kertynyt korko, kansallinen tuomioistuin voi edelleen päättää konkreettisista yksityiskohdista asetuksen N:o 1896/2006 liitteeseen V sisältyvän eurooppalaista maksamismääräystä koskevan lomakkeen täyttämiseksi, kunhan vastapuoli voi näin täytetyn

lomakkeen perusteella yhtäältä erottaa täydellä varmuudella päätöksen, jonka nojalla hänen on maksettava pääoman maksamispäivään saakka kertynyt korko, ja toisaalta yksilöidä selkeästi korkokannan ja päivän, josta alkaen näitä korkoja vaaditaan.

Allekirjoitukset